NORAKSTS
Lieta Nr.A42425705
AA43 – 641 – 07/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 16.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents V.Endzelis,
tiesneši U.Bērziņš un S.Liniņa,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.A.* pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2005.gada 14.septembra lēmuma Nr.244 atcelšanu un 5055,96 latu piedzīšanu, sakarā ar *A.A.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 28.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA) Jūrmalas nodaļas vadītāja, izskatījusi *A.A.* 2005.gada 22.augusta iesniegumu, ar 2005.gada 23.augusta lēmumu Nr.209 atteica izmaksāt *A.A.* neizmaksāto pensijas daļu par periodu no 2000.gada 1.februāra līdz 2001.gada 31.oktobrim.

Izskatījusi *A.A.* sūdzību par minēto VSAA Jūrmalas nodaļas vadītājas lēmumu, VSAA direktores v.i. ar 2005.gada 14.septembra lēmumu Nr.244 atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu. Lēmumā norādīts, ka *A.A.* no 2000.gada 1.februāra līdz 2001.gada 31.oktobrim ieskaitot, būdams obligāti sociāli apdrošināmā persona (darba ņēmējs), saņēma vecuma pensiju ierobežotā apmērā, pamatojoties uz likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 26.punktu, 2002.gada 19.marta un 2005.gada 6.aprīļa Satversmes tiesas sprieduma secinājumu daļas 11.punktu un Administratīvā procesa likuma 17.panta piekto daļu.

[2] 2005.gada 10.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.A.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par VSAA (turpmāk arī – atbildētāja) 2005.gada 14.septembra lēmuma Nr.244 atcelšanu un 5055,96 latu piedzīšanu. Pieteikumā norādīts, ka pieteicējam bez likumīga pamata neizmaksāta pensija pilnā apmērā. Principā Satversmes tiesa 2005.gada 6.aprīļa spriedumā ir norādījusi, ka piešķirtās pensijas

nepilna izmaksa ir nelikumīga un tāpēc pieteicējam neizmaksātā pensijas daļa 5055,96 lati būtu izmaksājama.

[3] Ar Administratīvas rajona tiesas 2006.gada 28.aprīļa spriedumu *A.A.* pieteikums noraidīts.

Tiesas spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Pamatojoties uz Pensiju likuma pārejas noteikumu 26.punktu, pieteicējam no 2000.gada 1.februāra līdz 2001.gada 31.oktobrim tika ieturētā tā pensijas daļa, kas pārsniedza valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta divkāršu apmēru, tas ir, Ls 60.

Pieteicējs lūdz, lai viņam atmaksā šajā laikā ieturēto summu. Taču Satversmes tiesa 2005.gada 6.aprīļa sprieduma secinājumu daļas 11.punktā ir noraidījusi VSAA bažas par iespējamām sekām un tieši norādījusi (pretēji pieteicēja viedoklim), ka līdz 2002.gada 20.martam 26.punkts bija spēkā un tajā noteiktā pensijas daļas izmaksas pārtraukšana un pensijas ieturējumi bija likumīgi.

Tādējādi Satversmes tiesa ar savu 2005.gada 6.aprīļa spriedumu un tajā doto norādījumu iestādei un tiesai pēc iespējas efektīvāk nodrošināt pensionāru tiesības faktiski ir vēlējusies aizsargāt to pensionāru tiesības, no kuru pensijām tika izdarīti ieturējumi vēl pēc 2002.gada 19.marta sprieduma.

Satversmes tiesa gan ir atzinusi 26.punktu par neatbilstošu Satversmei, taču nav atzinusi par vajadzīgu piešķirt spriedumam atpakaļejošu spēku. Vēlēdamās panākt līdz 2002.gada 20.martam ieturētās pensijas atmaksu, pieteicējs faktiski vēlas, lai tiktu pārskatīti Satversmes tiesas secinājumi.

[3.2] Tiesa secina, ka faktiski lietā ir strīds par Satversmes tiesas izvēlētā risinājuma pamatotību. Vistaisnīgākais risinājums būtu pilnīga restitūcija – atmaksāt visiem pensionāriem visus saskaņā ar Pensiju likuma pārejas noteikumu 26.punktu veiktos ieturējumus, jo 26.punkts bija atzīts par neatbilstošu Satversmei. Tomēr tas varētu radīt neparedzamus sarežģījumus budžeta stabilitātei. Otrs risinājums būtu, ievērojot vienlīdzību, atstāt spēkā 32.punktu un ļaut VSAA ieturēt pārmaksātās summas arī no tiem pensionāriem, kuri noklusēja par savām darba attiecībām. Taču Satversmes tiesa 2005.gada 6.aprīļa sprieduma 9.punktā atzina, ka neziņošanu nevar uzskatīt par pensionāru vainu, tādēļ izvēlējās palikt pie risinājuma, ka 26.punkts zaudē spēku no 2002.gada 20.marta un ka pēc tam nekādi ieturējumi, atsaucoties uz pārejas noteikumu 26.punktu, nav pieļaujami.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 28.aprīļa spriedumu pieteicējs iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka Administratīvā rajona tiesa, izspriežot lietu, ir pārkāpusi privātpersonu

tiesību ievērošanas principu. Lietā ir nodibināts, ka no pieteicēja neatkarīgu iemeslu dēļ no pieteicēja pensijas tika ieturēti 5055,96 lati. Šāds apstāklis ir klaji netaisnīgs pret pieteicēju un pieteicēja tiesību ignorējošs stāvoklis.

[5] Tā kā lietas dalībnieku piekrituši lietas izskatīšanai rakstveida procesā (*lietas 18. un 37.lapa*), tad ar Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 29.jūnija lēmumu lieta nolikta izskatīšanai rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *A.A.* apelācijas sūdzība ir nepamatota.

[7] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

[8] Nav pamatots apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka Administratīvā rajona tiesa, izspriežot lietu, ir pārkāpusi privātpersonu tiesību ievērošanas principu. Nedz valsts pārvalde, nedz tiesa nevar ignorēt Administratīvā procesa likumā nostiprināto tiesiskuma principu, saskaņā ar kuru iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Privātpersonu tiesību ievērošanas princips nenozīmē tiesas vai iestādes lēmumu pieņemšanu par labu kādai personai. Tiesas vai iestādes rīcībai primāri jāatbilst tiesību normām, tai skaitā ievērojot privātpersonu tiesību ievērošanu. Apgabaltiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Apgabaltiesa nesaskata privātpersonas interešu aizsardzības pārkāpšanu Administratīvās rajona tiesas spriedumā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

A.A. pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2005.gada 14.septembra lēmuma Nr.244 atcelšanu un 5055,96 latu piedzīšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents	(paraksts)	V.Endzelis
Tiesneši	(paraksts)	U.Bērziņš
	(paraksts)	S.Liniņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis V.Endzelis
Rīgā, 2007.gada 16.maijā